

Ellarn, ö i Mäsnaren; f.d. V. Tälje sn,
nu Södertälje stad, Sthms l.

F.t. eld(er), m. et. elde f; 'nägon slags signalerings-
-arn (-arin(n) 'upphöjning') kan fått stå
kvar i skriften. Jfr -arö. Dock ej fullt
säkert -arn.

Hj. Kindroth, En omdebatterad önamns-
grupp, Fornvännen 1914, s. 128, 158.

Å. N. 1952.